

Al Plenari del Consell Municipal

El món ha celebrat aquest passat desembre el 70è aniversari de la Declaració Universal dels Drets Humans. Fa set dècades que representants de les regions del món, amb diferents transfons polítics, culturals i religiosos, es van donar cita amb un objectiu comú: aprovar un text universal, que va marcar una fita en la història de la Humanitat.

La importància de la Declaració Universal com a fita civilitzadora és innegable. En el decurs del segle XX ha donat pas a un abundant sistema de convencions i acords que, amb dificultats i grans resistències, ha permès establir un marc normatiu comú per avançar cap a un món més just, sostenible i pròsper.

També és cert, però, que des de mitjans del segle XX fins als nostres dies, han aparegut noves amenaces als drets i a la supervivència del planeta. L'augment de les desigualtats i de la precarietat generat per la desregulació financera global, les migracions forçoses, l'enorme concentració de poder mediàtic, tecnològic i armamentístic, els trastorns climàtics, són només algunes d'elles.

En aquest context, una de les grans reptes que tenim al davant és continuar exigint l'acompliment del Dret Internacional dels drets humans, a la vegada que propiciem la seva actualització. Si fa ara set dècades persones de sensibilitats molt diverses van ser les que van convergir en la necessitat d'assolir un acord de voluntat universal, també avui es planteja aquesta necessària posada al dia des de tradicions polítiques, culturals i religioses molt diverses.

Una de les veus més destacades en aquest sentit és la del Papa Francesc. En la seva encíclica "Laudato Si", adverteix de manera clara sobre "l'espiral d'autodestrucció en la que ens estem endinsant". "La mateixa intel·ligència que es va fer servir per a un enorme desenvolupament tecnològic –afirma Francesc en el seu missatge- no aconsegueix trobar maneres eficients de gestió internacional en ordre a resoldre les greus dificultats ambientals i socials". Davant d'això, Francesc reivindica: "Avui, pensant en el bé comú, necessitem imperiosament que la política i l'economia, en diàleg, es col·loquin decididament al servei de la vida, especialment de la vida humana".

Altres veus internacionals, des de Premis Nobel de la Pau com Adolfo Pérez Esquivel fins a líders socials i religiosos de diferent origen i de confessions ben diverses, s'han manifestat en aquest mateix sentit, exigint un nou acord global a l'alçada dels nous reptes. Es poden destacar, en aquest sentit:

- La Declaració de la UNESCO sobre el Rol de la Religió en la Promoció d'una Cultura de la Pau (1994, Barcelona), declaració en l'elaboració de la qual van participar líders religiosos i conviccionals i líders interreligiosos, com el Dalai Lama, Mahmoud Zakzouk (degà de la Facultat

de Teologia Islàmica de la Universitat Al Azhar, d'El Caire) o el Rabí Ehud Bandel (Rabbis for Human Rights).

- La Declaració del II Parlament de les Religions del Món (Chicago, 1993): “Cap a una ètica mundial: una declaració inicial”.

Les ciutats no podem mantenir-nos al marge d'aquesta exigència. Entre altres raons, perquè som les primeres a rebre l'impacte de les vulneracions de drets que es produeixen davant dels nostres ulls. Fa dècades que Barcelona va assumir que les grans metròpolis també han de ser actors amb veu internacional. Especialment en un món cada vegada més urbà.

Des d'aquesta trajectòria, Barcelona considera necessari unir-se i donar recolzament a aquelles veus que, en el 70 aniversari de la Declaració Universal dels Drets Humans, exigeixen l'actualització i posada al dia d'aquest immens llegat.

Per tot això que s'ha exposat, el plenari municipal de l'Ajuntament de Barcelona acorda la següent

Declaració institucional

1. Reivindicar la vigència dels valors que van inspirar la Declaració Universal dels Drets Humans i el seu desenvolupament posterior, quan s'han complert els 70 anys de la seva aprovació. Avui és més necessari que mai que aquests principis adquireixin vigència efectiva.
2. Renovar, de manera inequívoca, el compromís de Barcelona com a ciutat històricament compromesa amb la pau, l'acollida de persones migrades i refugiades, el feminisme, la solidaritat internacional, la defensa de la sostenibilitat ambiental i la justícia social.
3. Sumar-se a les veus que, des d'àmbits i sensibilitats diverses, proposen una renovació i actualització dels grans acords internacionals. Entre les quals, la del Papa Francesc i les d'altres líders de confessions religioses ben diverses.
4. Donar suport i difondre la campanya de redacció en l'àmbit de les Nacions Unides, de tres noves convencions sobre una regulació de l'actual ordre financer global, la democratització del poder tecnològic i mediàtic, i la garantia d'una justícia climàtica i de protecció de la biodiversitat en el planeta.
5. Així mateix, instar els Estats a aprovar el Tractat sobre Empreses i Drets Humans elaborat en el marc del Consell de Drets Humans de l'ONU.
6. Instar el govern espanyol i el conjunt d'Estats presents a les NNUU a impulsar els compromisos per accelerar el compliment de l'Acord de París sobre el Canvi Climàtic, especialment en la Cimera convocada pel secretari general de l'ONU per al 23 de

setembre del 2019. Aquesta Cimera podria suposar un gran salt en l'ambició internacional i representar avenços significatius en l'economia real, tot reforçant les polítiques internacionals destinades a aconseguir els Objectius de Desenvolupament Sostenible i de l'Acord de París.

7. Treballar, des del municipalisme, per tal d'implementar totes aquelles mesures concretes en l'àmbit local (des de la fiscalitat fins a mesures de conscienciació de la ciutadania, passant per la contractació pública) que permetin, des d'aquest nivell, avançar cap als objectius explicitats en el punt 2.
8. Trasladar aquesta iniciativa al secretari general de les NNUU., al Parlament Europeu, al Govern i al Parlament espanyols, al govern de la Generalitat i el Parlament de Catalunya, a les quatre Diputacions i a les associacions municipalistes catalanes.

Barcelona, 22 de febrer del 2019